

SPERANȚA

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia!”

Octombrie - 2020

Anul 7 - Nr. 79

Nu trăi superficial!

Dorel Brîndas

Revenirea Domnului

Iisus Cristos

Teofil Ciortuz

Ce fel de tată sunt?

Cornel Chiță

CU DUMNEZEU ÎN SUBTERANĂ

RICHARD WURMBRAND

Cu Dumnezeu, cu oamenii lui Dumnezeu, pentru oameni!

ECHIPA DE CONSILIERI SPIRITUALI:

Gelu Bondor, Biserica Adelaide
Dorel Brândaș, Biserica Harul
Ioan Bușan, Biserica Perth
Daniel Cârpean, Biserica Harul
Marin Cucuian, Biserica Maranata
Traian Secară, Biserica Maranata
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța

ECHIPA EDITORIALĂ:

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangheliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Coordonator tehnic, printing, expediere email și facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

PENTRU DETALII, CORESPONDENȚII:

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Aurel Coța, Biserica Philadelphia 0419925990
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Daniela Hălmăjan, Biserica Speranța 0405574219
Emanoil Căiță-Mândră, Prima Biserică Baptistă 0402681036
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Leon Curelușa, Biserica Betania 0414333225
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393
Sarah Văran, Biserica Harul 0401754759

Costul unui abonament pe un: \$40.00 + cheltuieli de transport.
CONT: Romanian Speranta Association Inc.
National Australia Bank,
BSB - 083214, CONT Nr. – 879530941

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic; Ph. 0423659724, email: sperantaus@gmail.com

Credincioșii se întăresc în Domnul

Adrian Buzgău - Biserica Maranata, Melbourne
1 Septembrie 2020

Acum, în Melbourne, Australia, restricțiile sunt la nivelul 4, cel mai înalt grad, din cauza virusului (Covid19).

Bisericile sunt închise, întâlnirile în case nu se pot face de niciun fel, sunt penalizări mari dacă se găsește cineva că nu respectă regulile. Totuși, credincioșii se întâlnesc pe *zoom* și în fiecare Duminică se transmite un program pe *youtube* sau *Facebook*, care pare să fie cât mai apropiat de libertatea de închinare pe care o aveam înainte de pandemie.

Dar chiar și în mijlocul restricțiilor, când nu ne putem vizita unii pe alții, ne întâlnim prin *zoom*, ne rugăm, cântăm, ne încurajăm în credință.

Sunt oameni care și-au pierdut serviciul, afacerea, unii și-au pierdut chiar viața, dar noi trebuie să ne mărim încrederea în Domnul, mai ales acum, când vedem că zilele sunt rele.

NU ȘTIM CLIPA PLECĂRII

A fost doar o mică furtună prin Melbourne, care a prins o familie cu copiii la plimbare. Vântul a trântit un pom care a căzut peste copilul de 4 ani. Copilul a murit.

Un om a ieșit de la *shopping*, s-a urcat în mașină și un vânt puternic a rupt o creangă mare care a căzut peste el în mașină. Omul a murit.

Viața este scurtă și nu știm clipa plecării noastre, deci să apreciem fiecare zi ca o binecuvântare de la Dumnezeu.

Adrian Buzgău

Nu trăi superficial!

Păstor Dorel Brîndaș, Biserica Baptistă Harul, Melbourne

*Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău
în zilele tinereții tale,*

*- până nu vin zilele cele rele și până
nu se apropie anii când vei zice:*

„Nu găsesc nicio plăcere în ei”;

*- până nu se întunecă soarele și
lumina, luna și stelele și până nu se
întorc norii îndată după ploaie;*

*- până nu încep să tremure paznicii
casei (măinile) și să se încovoie
cele tari (picioarele);*

*- până nu se opresc cei ce macină
(dinții), căci s-au împuținat; până nu
se întunecă cei ce se uită pe
ferestre (ochii);*

*- până nu se închid cele două uși
dinspre uliță (buzele); când huruitul
morii slăbește, te scoli la ciripitul
unei păsări, glasul tuturor
cântărețelor se aude înăbușit,
te temi de orice înălțime și te sperii
pe drum; până nu înflorește
migdalul cu peri albi și de abia se
tărăște lăcusta; până nu-ți trec
poftete, căci omul merge spre casa
lui cea veșnică, și bocitorii cutreieră
ulițele;*

*- până nu se rupe funia de argint,
până nu se sfărâmă vasul de aur,
până nu se sparge găleata la izvor
și până nu se strică roata de la
fântână;*

*- până nu se întoarce țărâna în
pământ, cum a fost, și până nu se
întoarce duhul la Dumnezeu, care
l-a dat.*

***O, deșertăciune a deșertăciunilor,
zice Eclesiastul, totul este
deșertăciune!***

(Eclesiastul 12:1-8)

Trăim într-o lume caracterizată de superficialitate în toate domeniile, la toți oamenii: la copiii noștri, la oamenii de rând în societate, la cei care ne guvernează și chiar în domeniul religios. Superficialitate înseamnă un lucru făcut cu ușurință, cu nebăgare de seamă, la care n-ai gândit profund.

Înțeleptul Solomon ne cere, dacă se poate, să devenim mai serioși atunci când este vorba despre viața noastră pe care ne-a dat-o Dumnezeu și despre vremurile pe care le trăim. Și asta pentru că sunt lucruri, oameni și evenimente cu care nu ne mai reîntâlnim niciodată în viață, oricât am dori noi. Știind acest adevăr, oare cu câtă seriozitate ar trebui să privim viața, și mai ales viața de credință în care am intrat prin legământ cu Domnul nostru Isus Cristos?

În cartea Eclesiastul, înțeleptul Solomon ne amintește că viața pe pământ este limitată. Pentru orice lucru există o vreme, și pentru naștere, și pentru moarte, și pentru răs, și pentru plâns, pentru toate există o vreme. Într-o zi, noi, care am fost creați din pământ, ne vom întoarce în el. Și indiferent de realizările noastre, înțeleptul Solomon spune că „*totul este deșertăciune și goană după vânt*”. În încheierea cărții, Solomon spune: „*Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om*”.

Teama de Dumnezeu și păzirea poruncilor este esențialul vieții de creștin.

Viața pe care o trăim astăzi este trecătoare și nu mai are un nou început, de aceea este bine să știm cum să o trăim. În primul rând să încercăm să folosim la maximum viața pe care ne-a dat-o Dumnezeu, adică să folosim orice oportunitate care ne iese în cale pentru a-L sluji pe Dumnezeu. Avem exemple biblice a unor oameni care au făcut lucrul acesta. Au fost creștini care zilnic se adunau în catacombe unde se rugau și cântau și se închinau Domnului. Apoi Pavel și Sila au fost oameni care foloseau la maxim timpul pe care l-au avut, chiar și atunci când au fost legați, în închisoare, ei cântau și-L lăudau pe Dumnezeu. Ștefan, în ultimele clipe ale vieții lui, nu pierde prilejul de a-i binecuvânta pe cei care-l batjocoreau, care l-au omorât cu pietre.

Când privim cu seriozitate la viața de credință nu ne putem permite să pierdem vremea. Realizăm că vremea este scurtă, nu putem avea timp morți în viața de credință. Fiecare clipă este foarte importantă. Dacă revenim la perioada actuală și la situația de izolare în care ne aflăm datorită pandemiei Covid 19, întrebarea este: „*Cum putem să folosim la maximum timpul nostru în acest timp de izolare?*”. În primul rând este un timp când putem citi Cuvântul lui Dumnezeu, rugându-ne pentru frații noștri și pentru surorile noastre, pentru tinerii noștri, pentru cei bolnavi, pentru cei care trec prin necazuri. Dacă poți cânta, cântă-I Domnului cântări de slavă, dacă nu poți cânta, mergi pe programe creștine și ascultă o cântare, o poezie creștină; prin orice mijloc rămâi conectat la Dumnezeu. Chiar în singurătate gândește-te la Dumnezeu și la bunătatea Lui.

Continuare la pag. 19

REVENIREA DOMNULUI ISUS CRISTOS

Păstor Teofil Ciortuz

CE SPUNE BIBLIA DESPRE REVENIREA DOMNULUI ISUS CRISTOS?

Aș dori să las de o parte diferitele curente de învățături care sunt în lumea aceasta în privința revenirii Domnului și să ne aliniem la cuvântul Scripturii în loc să ne aliniem la ceea ce spun aceste curente de învățatură.

Următorul mare eveniment pe care-l așteptăm pe scena istoriei este Revenirea Domnului Isus Cristos. Cuvântul lui Dumnezeu, inspirat de Dumnezeu, care poartă pecetea Duhului Sfânt și autenticitatea lui Dumnezeu, care este Adevărul, ne spune ce se va întâmpla.

1 - Revenirea Domnului Isus Cristos reprezintă Marea speranță a Bisericii

Dacă n-ar fi această învățatură, această așteptare, ce rost ar avea viața noastră? Să trăim numai pentru aici, numai pentru lumea aceasta? Apostolul Pavel spune: „*Dacă numai pentru vremea de acum ne-am pus încrederea în Domnul, suntem cei mai nenorociți dintre oameni*” (1 Corinteni 15:19).

Marea speranță a revenirii este descrisă și în Tit 2:11-13: „*Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat și ne învață s-o rupem cu păgândătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătate, dreptate și evlavie, așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Cristos*”.

Dacă nu L-am aștepta pe Domnul Isus nu am avea nicio speranță.

2 - Revenirea Domnului Isus Cristos oferă cea mai mare mângâiere pentru credincioși

Trăim într-o lume care merge tot spre mai rău, o lume care merge nu în progres, ci în regres, deoarece „*zace în cel rău*”, într-o lume care se îndreaptă spre pierzare. Dar marea noastră mângâiere este că va veni Domnul Isus Cristos și revenirea Sa va fi pentru cei credincioși o mare bucurie. Iată, în Apocalipsa 21 citim:

„*Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie și zicea: <Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va*

fi Dumnezeul lor. El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut>”.

La venirea Domnului Isus se va împlini versetul acesta și vom fi mângâiați. Apostolul Pavel spune că, în așteptarea revenirii Domnului Isus Cristos: „*mângâiați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte*” (1 Tesaloniceni 4:18), pentru că vom fi totdeauna cu Domnul.

3 - Revenirea Domnului Isus Cristos este cea mai mare motivație pentru o trăire sfântă

De ce aș fi motivat să trăiesc sfânt și curat în lumea aceasta murdară și coruptă dacă n-ar fi gândul acesta: „*Vine Domnul Isus Cristos!*”? El va pune toate lucrurile la locul lor, în ordine; cei credincioși vor fi răsplățiți, iar cei necredincioși vor fi pedepsiți. Pentru motivul acesta, al răsplății veșnice și pentru cel al pedepsei veșnice, trebuie să mă pregătesc. Iată ce spune Domnul Isus în Evanghelia după Luca: 21:34-36.

„*Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură și cu îngrijorările vieții acesteia, și astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră. Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului. Vegheați dar în tot timpul și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului*”

Ca să pot să rămân în picioare când va veni El, aceasta înseamnă o perioadă de pregătire, o stare de pregătire, și pentru aceasta doctrina revenirii Domnului este o motivație puternică.

Dacă am ști că revenirea Domnului este chiar mâine, și că toate lucrurile acestei lumi se vor strica, ce fel de oameni ar trebui să fim noi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă, așteptând venirea Domnului?

(Continuăm în edițiile următoare despre Învățătura lui Ioan Botezătorul despre Doctrina revenirii Domnului Isus Cristos)

LÂNGĂ CRUCEA PĂRĂSITĂ

Elena Popa

**La o margine de codru, pe-o colină însorită
Lângă potecuța-ngustă, stă o cruce părăsită.
Răstignit în patru cuie, prăfuit de ani și vreme,
Stă Cristos uitat și singur, peste El timpul se cerne!**

**Doar un biet copil, ce zilnic paște turma de mioare,
Se oprește să se-nchine, și se-ntreabă cu mirare:
„Cât mai poți să rabzi, Cristoase, cuiul și singurătatea,
Nu Ți-e frică de-ntunerice când se-așterne-n codru noaptea?**

**Nu Ți-e foame, nu Ți-e sete, n-ai pe nimeni lângă Tine?
Ești și Tu la fel de singur, ești orfan la fel ca mine?
Eu pasc turma de mioare ca să-mi dea un colț de pâine
Cel ce e stăpân pe turmă. Azi îmi dă... dar nu știu, mâine!**

**Ți-am adus un colț de pâine, e mai veche dar e bună.
Sunt prea mic... nu pot ajunge, să-ți dau jos acea cunună
Și să-Ți scot din frunte spinii, care pielea Ți-au străpuns
Cum să fac, că-s mic, Cristoase și n-ajung așa de sus?**

**Ți-am adus și apă rece, că Ți-o fi amar și sete,
Ei Ți-au dat oțet și fiere, da' zic: Dumnezeu să-i ierte!
Că și astăzi trec grăbiți și nu vor să se oprească,
Chinul să Ți-l ușureze, setea să Ți-o ostoiască!**

**N-ai nici haină, n-ai nici cușmă pentru când o fi mai rece,
Dar îți las a mea cămașă, că nu știu când 'oi mai trece.
N-am mai multe, că aș vrea să-ți mai las, să ai de schimb...
Dar, ce văd? Sau mi se pare? Ai în jurul Tău un nimb!**

**Ooo... nu pot să cred Cristoase, că-ntinzi mâna către mine
Că nici cuiul nu mai poate, răstignit a Te mai ține!"
„Drag copil”, grăiește Domnul, „Crucea mea n-ar mai fi grea,
Dacă ar veni cu toții, cu iubire lângă ea.**

**Și eu sunt Păstor la oi, mi-am dat viața pentru ele,
Multe au plecat din staul, eu le caut cu durere
Și le-aștept să se întoarcă, să le mân către pășune,
Cu iubirea mea cea sfântă, eu le strig ca să se-adune!**

**Tu ești mic, da-n suflet mare și bogat cum alții nu-s
C-ai întins un colț de pâine și-ai dat apă lui Isus
Și-ți voi da, când va fi vremea, apă vie și merinde,
Viață veșnică și Raiul, pentru dragostea-ți fierbinte!"**

**Și i-a pus Cristos pe creștet, mâna Sa cu răni de cui,
Și-a mâncat din pâinea tare, pusă înaintea Lui
Binecuvântând orfanul și, gustând din apa rece,
S-a urcat din nou pe Cruce, pentru cei ce vor mai trece!**

CE FEL DE TATĂ SUNT?

Păstor Cornel Ghiță - Maranata, Melbourne

(continuare)

B. TAȚI CARE AU EȘUAT ÎN CALITATEA DE TATĂ

Luna trecută am privit în Sfânta Scriptură la tați cu care trebuie să ne asemănăm. De data aceasta să privim la tați care au eșuat în calitatea de tată, la tați care nu trebuie să fie un model pentru noi.

LOT – UN TATĂ CARE A PUS MAI MARE ACCENT PE LUCRURILE MATERIALE DECÂT PE CELE SPIRITUALE

Când Lot s-a separat de Avraam, el și-a mutat locuința lângă Sodoma (Geneza 13:10). Sodoma nu a fost un loc potrivit unde să-ți crești copiii. „Oamenii din Sodoma erau răi și afară din cale de păcătoși împotriva Domnului” (Geneza 13:13).

Apostolul Petru spune despre Lot că el „...își chinuia toate zilele sufletului lui neprihănit, din pricina celor ce vedea și auzea din faptele lor nelegiuite” (2 Petru 2:8). Dacă Lot își chinuia zilele din cauza răutății oamenilor din Sodoma, gândiți-vă ce efect a avut acest lucru asupra copiilor lui Lot.

Din Geneza 19 știm că unii din copiii lui Lot au ales să rămână în Sodoma chiar și când ei au fost avertizați de distrugerea cetății. De multe ori, mulți tați, iau decizii gândindu-se în primul rând la avantajele materiale, fără să se gândească la consecințele spirituale pe care aceste decizii le au asupra copiilor lor.

ELI – UN TATĂ NEPĂSĂTOR

Motivul pentru care copiii lui Eli au fost așa de răi a fost pentru că Eli nu a exercitat niciun fel de disciplină asupra lor. I-a lăsat să facă ce vor. „I-am spus că vreau să pedepsesc casa lui pentru totdeauna, din pricina fărădelegii de care are cunoștință și prin care fiii lui s-au făcut vinovați, fără ca el să-i fi oprit.” (1 Samuel 3:13).

Trăim într-o perioadă și într-o societate excesiv de permisibilă. Oare câți copii cresc fără ca tații lor să pună niște limite, fără să le dea o direcție, fără să-i disciplineze pe copil atunci când este necesar? (Prov.29:15, 17).

ACAN – UN TATĂ LIPSIT DE INTEGRITATE

Un tată care a furat și a mințit. Israel tocmai a trecut Iordanul și a cucerit în mod miraculos, prin puterea lui

Dumnezeu, Ierihonul. Dumnezeu a spus întregului popor, prin Iosua ca „Cetatea să fie dată spre nimicire, ea și tot ce se află în ea... Tot argintul și tot aurul, toate lucrurile de aramă și de fier, să fie închinat Domnului și să intre în visteria Domnului” (Iosua 6:17-19).

Acan a nesocotit porunca lui Dumnezeu, iar atunci când a văzut mantaua de Șinear, cei 200 de sicli de argint și placa de aur în greutate de 50 de sicli, le-a poftit, le-a luat și le-a ascuns în pământ în mijlocul cortului lui. (Iosua 7:20,21). Din cauza păcatului lui Acan, Israel a fost înfrânt în lupta cu cetatea Ai, și el, copiii lui și toată casa lui au fost pedepsiți cu moartea. Un tată care nu este onest, mai devreme sau mai târziu va aduce rușine casei lui.

IEROBOAM – UN TATĂ CU O RELIGIE DE FORMĂ

Ieroboam a fost primul din cei 19 împărați pe care i-a avut regatul de nord, Israel. Ieroboam a dat tonul unei religii de formă, a unei religii care schimbă Cuvântul lui Dumnezeu după cum este convenabil pentru ei. (1 Regi 13:33,34). Toți împărații care au urmat după el în Samaria au mers pe calea trasată de el. Nadab, fiul său, a fost primul care a călcat pe urmele tatălui său. (1 Regi 15:25, 26).

Tații răi, tații cu care nu trebuie să ne asemănăm, sunt tații care pun mai mult preț pe lucrurile materiale și nu se gândesc la consecințele spirituale pe care deciziile lor le pot avea asupra copiilor. Sunt tații nepăsători, care nu se implică în educarea copiilor lor, sunt tații care nu sunt integri, sunt tații care au doar o religie de formă.

Să ne ferim de aceste păcate și să ne creștem copiii în frica de Domnul.

Cheltuială sau investiție

Robert Ion

Publicat în revista creștină „Pe aripi de vultur”

Stau câteodată și mă întreb dacă nu cumva versetul din 2 Timotei 4:3,4: „*Pentru că va fi un timp când nu vor suporta învățătura sănătoasă, ci, dorind să-și desfășoare urechile, își vor strânge (își vor da) o mulțime de învățători după poftele lor; și își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor abate spre basme.*”, se referă și la avalanșa de predici de pe Facebook și WhatsApp pe care ni le trimitem unii altora ca un tsunami informațional pe care evident că nu suntem în stare să-l asimilăm. Știți acele predici cu zeci și sute de mii, ca să nu zic milioane de vizualizări? Nu zic că toate sunt rele, dar cele mai multe conțin basme, povești lacrimogene sau mesaje motivaționale. Dacă povestea este asezonată și cu o muzică de fundal care să atingă corzile sensibile, meniul este complet.

Asta ca să nu mai vorbim și de filme, Netflix, Facebook, YouTube, clipuri amuzante, știri, sport, muzică, mii de poze de pe Facebook, jocuri video etc. Vreau să vă atrag atenția asupra mâncătorului de timp din buzunar în timpul zilei sau de la capul patului noaptea. De fapt nu despre aceste lucruri aș vrea să spun ci despre această resursă limitată pe care o avem ca un har: TIMPUL.

Imaginați-vă timpul ca un cont bancar din care extragi zilnic o sumă fixă necesară pentru ziua respectivă. Contul nu poate fi alimentat de noi și nici nu știi când îți apare mesajul „fonduri insuficiente”. Pentru bogatul din Luca 12:20, „fondurile” s-au terminat într-o noapte când se pregătea să înceapă distracția. Contul este alimentat cu zile doar de Dumnezeu, la unii mai mult, la alții mai puțin. O parte din timp trebuie alocat nevoilor zilnice pentru studiu, muncă, alimentație și odihnă. Pentru puținul care rămâne, avem doar două variante: **să risipim sau să investim!**

Să cheltuim timpul cred că știm cu toții ce înseamnă, cei mai mulți dintre oameni sunt experți în risipirea timpului. Alții însă ar vrea să-l investească, dar n-au în ce să-l investească decât tot în ei și tot pentru viața aceasta scurtă... și toate acestea ale cui vor fi... după? Așa a făcut bogatul din Luca 12. O investiție proastă! Faliment! Sloganul „Trăiește clipa!” sau „Gustă momentul” este începutul falimentului, este un îndemn direct: „Cheltuiește-ți viața!”.

Viziunea celor mai mulți asupra vieții este cea descrisă de Biblie în 1 Corinteni 15:32 „*Dacă morții nu înviază, să mâncăm și să bem, pentru că mâine vom muri*”. Chiar așa, dacă totul se termină la mormânt trebuie să cheltuim cât mai mult și cât mai intens.

Însă, pentru a putea investi timpul eficient și profitabil, este nevoie de o viziune corectă asupra vieții, este nevoie de credința mântuitoare în cuvintele Bibliei: „*Omului îi este rânduit să moară o singură dată, iar apoi vine judecata*” (Evrei 9:27). Vine decontul, justificarea cheltuielilor. Abia acum se deschide perspectiva unei investiții mai profitabile decât Microsoft, Apple, Google și Amazon la un loc, de fapt nici nu suportă comparație pentru că investiția asta este în Cer!

„*Nu vă strângeți comori pe pământ, ...ci strângeți-vă comori în cer*” (Matei 6:19).

Pentru orice astfel de investiție condiția necesară este să avem timp. Dumnezeu ne sfătuiește să ne numărăm bine zilele pentru a avea o inimă înțeleaptă, ne sfătuiește să folosim ocaziile pentru că sunt irepetabile și ireversibile, să răscumpărăm timpul (Efeseni 5:16, Psalmul 90:12).

Nu toți avem bani mulți, nu toți avem sănătate de fier, dar toți care citesc aceste rânduri au încă timp. Nu-l risipiți! Investiți-l în Cer!

Una în El

„Ca niște întristați, și totdeauna suntem veseli” – (2 Corinteni 6:10)

Intristarea era frumoasă, dar frumusețea ei era frumusețea lunii când strălucește printre ramurile stufoase ale copacilor din pădure. Lumina ei blândă a făcut mici ochiuri de ape argintii ici și colo pe mușchiul verde și moale de pe pământul pădurii. Și când întristarea a cântat, cântecul ei era ca și chemările joase și dulci ale privighetorii, și în ochii ei era privirea care nu așteaptă a cuiva care a încetat să mai caute bucuria viitoare. Ea putea să plângă într-o compasiune tandră cu cei ce plâng, dar să se bucure cu cei ce se bucură era un lucru necunoscut pentru ea.

Bucuria era și ea frumoasă, dar frumusețea ei era frumusețea radiantă a unei dimineți de vară. Ochii ei păstrau încă răsul fericit al copilăriei, și părul ei strălucea de sărutările soarelui. Când cânta, glasul ei se înălța ca glasul unei ciocârlii, și pașii ei erau ca marșul unui învingător care n-a cunoscut niciodată înfrângerea. Ea putea să se bucure cu oricine se bucura, dar să plângă cu cei ce plâng era un lucru necunoscut pentru ea.

Întristarea a spus cu mare dor: „Noi nu vom putea niciodată să fim unite, ca să fim una”.

„Nu, niciodată”, a răspuns Bucuria, cu ochii umezi în timp ce vorbea, „deoarece cărarea mea trece prin pajiștile luminate de soare, cei mai frumoși trandafiri înfloresc când sosesc eu, și păsările cântătoare așteaptă venirea mea ca să cânte cele mai vesele melodii ale lor”.

„Da, și cărarea mea”, a spus Întristarea, întorcându-se încet, „trece prin pădurea întunecoasă, și florile lunii, care se deschid numai noaptea, vor umple brațele mele. Însă cel mai dulce dintre toate cântecelele pământestești – cântecul de dragoste al nopții – va fi al meu. Așa că rămâi cu bine, dragă Bucurie, rămâi cu bine”.

Însă chiar când vorbea Întristarea, ea și Bucuria au devenit conștiente că cineva stătea lângă ele. În ciuda luminii slabe, au simțit o Prezență regească, și deodată o mare și sfântă teamă le-a copleșit. Atunci s-au lăsat pe genunchii lor înaintea Lui.

„Eu îl văd ca Rege al Bucuriei”, a șoptit Întristarea, „pentru că pe capul Lui sunt multe cununi, și semnele cuielor din mâinile și picioarele Lui sunt cicatricile unei mari victorii. Și înaintea Lui toată întristarea mea se topește într-o dragoste și într-o bucurie nepieritoare. Acum mă dăruiesc Lui pentru totdeauna”.

„Nu, Întristare”, a spus Bucuria încet, „pentru că eu îl văd ca Rege al Întristării, și cununa de pe capul Lui este o cunună de spini, și semnele cuielor din mâinile și picioarele Lui sunt cicatricile unei agonii teribile. Și eu mă dăruiesc Lui pentru totdeauna, pentru că întristarea cu El trebuie să fie mai dulce decât orice bucurie pe care am cunoscut-o vreodată”.

„Atunci suntem una în El”, au strigat ele cu bucurie, „pentru că nimeni în afară de El nu ar putea uni Bucuria și Întristarea”. Deci au mers mână-n mână în lume, urmându-L pe El prin furtuni și soare, prin frigul aspru al iernii și prin bucuria și căldura verii, și ca să fie „ca niște întristați, și totdeauna suntem veseli”.

Anonim

sursa: barzilaiendan

Tu să nu uiți!

Lucica Boltașu

Se unduia în ram o frunză moartă,
Un foșnet slab se auzea în zare,
Când iarna albă îi bătea în poartă
Și clipa își urma anosta soartă,
Ea nu credea că-i vremea de plecare.

Un invizibil fir ținea legată,
Materia efemeră, de viață,
Dar îi lipsea verdeața de-altădată,
Căci nu avea în scoarța înghețată,
Un sprijin cert, nici cât un fir de ață.

Și la momentul dat, privind spre soare,
Își ia adio frunza-nlăcrimată,
Doinea și codrul plin de întristare,
Că dezbrăcat de haină și culoare,
Rămas-a cu corola despuiată.

Un țipăt trist de pasăre ce pierde,
Acorduri vagi pe portativul vieții...
Înțelepciune, cât trăiești, se cere,
C-atunci când vine clipa de durere,
Să întrevezi noi zori ai dimineții!

Și de-or veni ninsorile-nghețate,
Cu fulguri cernute-n amurgire,
Să porți în suflet crez și pietate
Și conștient de totul și de toate,
S-accepti senin suprema despărțire.

Să te gândești că-i pregătit în slavă,
Un loc sublim de pace și-armonie,
Că lumea fără Har ar fi bolnavă,
Dar ca vulcanul ce aruncă lavă,
Așa-i iubirea Celui ce-o să vie.

Cuprinsă-n Har e omenirea toată,
Dar Dumnezeu lăsat-a libertatea,
Cât suntem vii să ne croim o soartă,
Că-n moarte, ea nu poate fi schimbată,
Și să căutăm în Duhul, plinătatea.

De-aceea, vină iernile-oțelite!
Tu, cel ce-L ai pe Domnul, prin credință,
Cu siguranța-n vremuri infinite,
Nu vei purta veșmintele cernite,
Ci inul alb, ca semn de biruință!

Căci Duhul Sfânt e Cel care menține,
O comuniune veșnică cu cerul!
Tu să nu uiți că Domnul e cu tine
Și pe-nălțimi și-n valea cu suspine,
Chiar dacă-n plete suflă aspru, gerul.

În ruginiul frunzelor căzute,
Zac amintiri, norii își cern zăpada,
La orizont, speranțele pierdute,
Se strâng în cerc și construiesc redute
Și fericiri, se-adună cu grămada...

IERUSALIMUL CEL NOU –

desăvârșire descrisă dar nepătrunsă

(Continuare din ediția trecută)

Păstor Daniel Brânzei

Să revenim la descrierea Noului Ierusalim. Vom simți împreună ceva din ceea ce a simțit profetul Ezechiel când a privit ceva din splendoarea unei alte lumi:

„Lumina ei era ca o piatră prea scumpă, ca o piatră de iaspis, străvezie ca cristalul.

Era înconjurată cu un zid mare și înalt. Avea douăsprezece porți și la porți, doisprezece îngeri. Și pe ele erau scrise niște nume: numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel. Spre răsărit erau trei porți; spre miazănoapte, trei porți; spre miazăzi, trei porți și spre apus, trei porți. Zidul cetății avea douăsprezece temelii și pe ele erau cele douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului.

Îngerul, care vorbea cu mine, avea ca măsurătoare o trestie de aur, ca să măsoare cetatea, porțile și zidul ei. Cetatea era în patru colțuri și lungimea ei era cât lărgimea. A măsurat cetatea cu trestia și a găsit aproape douăsprezece mii de prăjini.

Lungimea, lărgimea și înălțimea erau deopotrivă.

I-a măsurat și zidul, și a găsit o sută patruzeci și

patru de coți, după măsura oamenilor, căci cu măsura aceasta măsura îngerul. Zidul era zidit de iaspis și cetatea era de aur curat, ca sticla curată. Temeliile zidului cetății erau împodobite cu pietre scumpe de tot felul: cea dintâi temelie era de iaspis; a doua, de safir; a treia, de halchedon; a patra, de smarald; a cincea, de sardonix; a șasea, de sardiu; a șaptea, de hrisolit; a opta, de beril; a noua, de topaz; a zecea, de hrisopraz; a unsprezecea, de iacint; a douăsprezecea, de ametist.

Cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritare. Fiecare poartă era dintr-un singur mărgăritar. Ulița cetății era de aur curat, ca sticla străvezie“ (Apocalipsa 21:9-21).

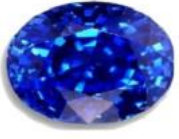
Lucrurile din univers nu au „culoare“! Toate culorile există în interiorul luminii, iar lucrurile ne apar colorate diferit în funcție de ce lungimi de undă ale luminii absorb, și ce frecvențe reflectă. Un obiect violet, de exemplu absoarbe toate lungimile radiației de lumină (roșu, oranj, galben, verde, albastru, indigo) cu excepția radiației percepută ca lumină violet. Ce trebuie remarcat în descrierea Ierusalimului celui Nou este că toate „materialele de construcție“ sunt substanțe care permit luminii să treacă prin ele. Ele nu sunt opace, ci transparente sau translucide. Până și forma pe care o va avea aurul în eternitate este „ca sticla străvezie“!

În Noul Ierusalim, „oamenii vor umbla în lumina slavei lui Dumnezeu, iar făclia ei este Mielul“. Vă las pe voi să desenați această scenă! Eu am să vă privesc așa cum l-am privit și pe Ezechiel în strădaniile lui neputincioase. Absența soarelui și a lunii (probabil și a celorlalte stele) este compensată de o lumină atmosferică izvorâtă din Dumnezeu și Cristos, care penetrează peste tot, prin zidurile de „aur curat, ca sticla curată“ sau „ca sticla străvezie“ (Apoc. 21:18, 21) și prin porțile de pietre nestemate, răspândind energie și viață. Sub influența ei binefăcătoare, oamenii nu vor mai avea nevoie de refacerea prin somn în timpul nopții, așa că „noapte nu va mai fi“ (Apocalipsa 21:25).

Jasper

Sapphire

Chalcedony

Emerald

Sardonyx

Sardius

Ierusalimul cel Nou este cetatea tuturor sfinților proslăviți!

John MacArthur este de părere că, după nunta Mielului cu Biserica, în Noul Ierusalim vor fi integrați toți sfinții lui Dumnezeu, din toate veacurile. Oricum, textul ne spune că nu este vorba despre „Mireasa Mielului”, ci de mireasa devenită între timp „Soția Mielului”, intrată deci într-o altă fază a unirii ei cu Isus Cristos. Porțile cetății-soție a lui Cristos combină grupul celor douăsprezece seminții ale lui Israel așezate deasupra celor douăsprezece porți, cu numele celor doisprezece apostoli așezate pe cele douăsprezece temelii ale ei.

Chiar măsurată în unități de lungime cu care suntem familiarizați, viitoarea cetate este impresionantă. Baza ei este un pătrat cu latura de aproximativ 1.380 de mile (2220 km pe 2220 km). Suprapusă peste o hartă de astăzi a Americii, ea ar arăta ca în imaginea de mai sus.

Imaginea nu trebuie să ne sperie, pentru că nu ni se spune nicăieri care vor fi dimensiunile pământului cel nou din vremurile viitoare! Cert este că va fi o clădire făcută în întregime de Dumnezeu și potrivită pentru ființele proslăvite care o vor locui.

Ierusalimul cel Nou nu va mai avea un templu!

Un ultim amănunt despre Noul Ierusalim este lipsa unui Templu:

„În cetate n-am văzut niciun Templu, pentru că Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, ca și Mielul, sunt Templul ei. Cetatea n-are trebuință nici de soare, nici de lună ca s-o lumineze, căci o luminează slava lui Dumnezeu și făclia ei este Mielul” (Apocalipsa 21:22-23).

Dumnezeu este asociat în Biblie cu lumina, la fel cum este asociat și Domnul Isus în Evanghelii:

„În El era viața, și viața era lumina oamenilor. Lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a biruit-o. A venit un om trimis de Dumnezeu: numele lui era Ioan. El a venit ca martor, ca să mărturisească despre Lumină, pentru ca toți să creadă prin el. Nu era el Lumina, ci el a venit ca să mărturisească despre Lumină. Lumina aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe orice om venind în lume” (Ioan 1:4-9).

Viața nu poate exista acolo unde nu este lumină! Eternitatea va face ca lumina emanată din Dumnezeu să pătrundă toată creația. Asta va face ca obiectele descrise în Noul Ierusalim să fie ca pietrele prețioase sau ca sticla. Vom fi îmbăiați continuu într-o binefăcătoare lumină divină.

Chrysolite

Beryl

Topaz

Chrysoprasus

Jacinth

Amethyst

Reamintim cititorilor Revistei Speranța că se apropie timpul pentru reînnoirea a abonamentelor. Vă rugăm să luați detalii de la corespondenții din fiecare Biserică sau direct la adresa: sperantaaus@gmail.com.

Costul unui abonament pe durata de un an este de \$40.00 + cheltuieli de transport unde este cazul.

Cu ajutorul Domnului distribuirea va funcționa mai bine în anul viitor după ce vom ieși cu bine (cu mila Domnului) din această pandemie.

COPII PENTRU CRISTOS

Vești de la Viorica Jorja

„Dar eu către Tine îmi înalț rugăciunea, Doamne, la vremea potrivită. În bunătatea Ta cea mare, răspunde-mi, Dumnezeule, și dă-mi ajutorul Tău!”
Psalmul 69:13

Parteneri în rugăciune

Viitorul lor este
în mâinile noastre

DĂM SLAVĂ DOMNULUI PENTRU:

*Momente în care Dumnezeu ne aduce aminte de binecuvântările lucrării de-a lungul anilor. Căutând o gazdă pentru un aparat medical mai deosebit, primit din Irlanda de Nord, am intrat în legătură cu misiunea pentru copii handicapați din Arad. S-au bucurat de ofertă, dar mare ne-a fost și nouă bucuria, când a venit după cadru un fost taberist, chiar din 1997, care lucrează acum în cadrul acestei misiuni. Copilul de odinioară, care fusese și el în necazuri, în plasament, a ajuns un bărbat creștin iubitor, care lucrează pentru Domnul. Acum dorește să dea și el ajutor, mulțumire pentru că și el a fost ajutat. Lumina de la stradă era defectă și el ne-a reparat-o cu entuziasm. Am simțit din plin bucuria lucrării!

*Copiii noștri care au învățat în timpul pandemiei nu numai să lucreze în grădină, ci și să aibă grijă de pui... din care am și mâncat deja. Sunt delicioși!

RUGAȚI-VĂ LUI DUMNEZEU PENTRU:

*Copiii din Casa Harry pe măsură ce trebuie să facă față noilor legi legate de adopție. Ce povară pentru un copil să declare că vrea sau nu să fie adoptat, chiar dacă știe că are părinți care-l caută, dar nu au posibilități să-l crească.

*Înțelepciune și călăuzire pentru noi ca să știm cum să-i creștem pe acești copii, aflați la noi în plasament de cinci ani.

*Nevoia de oameni în lucrare, atât pentru evanghelizarea copiilor, cât și pentru menținerea taberei și creșterea copiilor din Casa Harry.

Iată ce spunem și noi printre lacrimi, cu profetul Ieremia:

„Bunătățile Domnului nu s-au sfârșit, îndurările Lui nu sunt la capăt, ci se înnoiesc în fiecare dimineață. Și credinșia Ta este atât de mare!” (Plângerile lui Ieremia 3:22-23).

Rugați-vă pentru noi, avem mare nevoie!

Viorica Jorja, detalii, donații: www.copiipentrucristos.ro

HAR ÎN SUFERINȚĂ

Păstor Gabi Izsak - Biserica Pentecostală Philadelphia, Melbourne

Iov a răspuns Domnului și a zis:

„Știu că Tu poți totul și că nimic nu poate sta împotriva gândurilor Tale.”

„Cine este acela care are nebunia să-Mi întunece planurile?”

„Da, am vorbit, fără să le înțeleg, de minuni care sunt mai presus de mine și pe care nu le pricep”.

„Ascultă-Mă și voi vorbi; te voi întreba și Mă vei învăța”.

„Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine, dar acum ochiul meu Te-a văzut. De aceea mi-e scârbă de mine și mă pocăiesc în țărână și cenușă” (Iov 42:1-6).

Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat în Cristos Isus la slava Sa veșnică, după ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintii (1 Petru 5:10).

Există Harul suferinței, dar există și un Har în suferință. *Harul suferinței* reprezintă tot ceea ce trebuie să înduri, la un moment dat, pentru statutul pe care-l ai de copil al lui Dumnezeu. Dar există și un *Har în suferință* care reprezintă rezultatele care vin din strâmtorare, din încercările și problemele prin care Dumnezeu, la un moment dat, le poate îngădui în viață. Scriptura spune despre Iov că Dumnezeu a îngăduit toată această încercare în viața lui. Citim că: „*Frații, surorile și vechii prieteni ai lui Iov au venit toți să-l vadă și au mâncat cu el în casă. L-au plâns și l-au mângâiat pentru toate nenorocirile pe care le trimisese Domnul peste el, și fiecare i-a dat un chesita și un inel de aur*” (Iov 42:11). Cu alte cuvinte, tot ce s-a întâmplat în viața lui Iov a fost îngăduit de Dumnezeu.

Acesta este un Har în suferință, un rezultat, un efect.

Uneori Dumnezeu îngăduie suferința în viața noastră ca să-i înțelegem mai bine pe cei care sunt în suferință. Dumnezeu poate îngădui cuiva să ajungă pe un pat de spital să poată să propovăduiască Evanghelia în acel loc unor oameni care poate sunt în ultimele lor clipe de viață.

Acest Har în suferință cred că se potrivește cu situația actuală prin care trece întreaga omenire. Ce învățăm, la urma urmei, din perioada aceasta, în care bântuie acest coronavirus? Suntem izolați, suntem în suferință, întreaga planetă este blocată. Care este rezultatul? Dumnezeu și când tace vorbește, are un mod special de a ne comunica anumite lucruri. Spune Iov că: „*prin suferință Domnul înștiințează*” (36:15). Reiese că prin suferință ajungem să-L cunoaștem deplin pe Dumnezeu.

Harul în suferință - Harul revelației depline

De aici putem ajunge la o cunoaștere tot mai profundă. Dumnezeu poate îngădui în viața noastră o anumită situație pentru că dorește ca în situația aceasta, în suferință aceasta, să ajungem să-L cunoaștem tot mai bine pe El, să vedem tot mai bine măreția Lui. Pe Iov îl descrie Scriptura ca pe un personaj care îl cunoștea pe Dumnezeu. Cu toate acestea, Iov, în final, spune: „*Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine...*”. Cunoașterea pe care o avea Iov era una parțială. Nu era o cunoaștere complexă, nu era o cunoaștere completă, nu era în conformitate cu ceea ce Dumnezeu voia cu adevărat. Tocmai de aceea, Dumnezeu îngăduie situația de suferință, pentru ca, în suferința aceasta, Iov să ajungă să-L cunoască tot mai bine pe Dumnezeu, ceea ce-l face să declare: „*... dar acum ochiul meu Te-a văzut*” (42:5).

Eu cred că această perioadă de suferință și de pandemie prin care trecem noi ca Biserică și întreaga omenire, este o perioadă în care Dumnezeu vrea să fie cunoscut tot mai bine, să-L cunoaștem pe El în toată măreția lui.

Acum, când ne uităm la cele șase luni de pandemie, putem spune și noi, ca și Iov: „*Știu că Tu poți totul și că nimic nu poate sta împotriva gândurilor Tale*” (42:2). Dumnezeu este în controlul tuturor lucrurilor. El a zis:

„*Opriti-vă!*” și toată omenirea s-a oprit dintr-o dată. Un virus mic blochează o planetă mare și asta pentru că Dumnezeu este stăpân și coordonator al tuturor lucrurilor - în suferință există Harul revelației depline. Dar și în această situație Dumnezeu este lângă noi, este cu noi, așa cum a promis: „*...și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*”.

Harul cercetării personale

Acesta este un al doilea har pe care l-am extras din suferință, conform Scripturii. Dumnezeu creează o posibilitate astfel încât să ajungem să ne evaluăm pe noi, să ne analizăm pe noi mai mult decât pe alții. Iată-l pe Iov declarând înaintea Domnului: „*Da, am vorbit, fără să le înțeleg, de minuni care sunt mai presus de mine și pe care nu le pricep*” (42:3). Aici Iov realizează că a vorbit mult, dar nu știe nimic. Apoi în versetul 6 citim: „*De aceea mi-e scârbă de mine și mă pocăiesc în țărână și cenușă*”. La început Iov s-a tot justificat, așa cum o facem și noi de multe ori, ne justificăm și dăm vina pe alții; s-ar putea ca Dumnezeu să îngăduie suferința în viața noastră tocmai pentru ca să ne dea posibilitatea să ne cercetăm pe noi, și în contextul acela, în necazul acela prin care trecem, să se dezvolte virtuți care altfel nu s-ar fi dezvoltat și care sunt necesare vieții de credință. Profetul lacrimilor, Ieremia, scrie în Plângeri 3:40: „*Să luăm seama la umbletele noastre, să le cercetăm și să ne întoarcem la Domnul*”. Oare momentul acesta prin care trecem nu e un moment în care să ne cercetăm pe noi înșine, să ne uităm la noi și la relația noastră cu Dumnezeu?

Harul disciplinei spirituale

În suferință, Iov s-a disciplinat și a fost tot mai răbdător. Despre Iov Dumnezeu vorbește: „*...Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet, care se teme de Dumnezeu și se abate de la rău*” (Iov 1:8). În această descriere Iov are patru calități: el este fără prihană, curat la suflet, se teme de Dumnezeu și se abate de la rău. Dar după ce trece prin suferință, lângă cele patru calități care rămân neclintite, i s-a mai adăugat încă una: „*el se ține tare în neprihănirea lui*” (Iov 2:3). Apoi, Iov a învățat să se autocontroleze: „*În toate acestea, Iov n-a păcătuit deloc și n-a vorbit nimic necuviincios împotriva lui Dumnezeu*” (Iov 1:22). Ar fi putut să-l reproșeze lui Dumnezeu, ar fi putut să jignească pe soția lui care i-a zis: „*Blastămă pe Dumnezeu și mori*”, dar Iov a știut să-și controleze vorbirea.

Răbdarea, statornicia, stăpânirea de sine, toate acestea se deprind într-o situație dificilă prin care Dumnezeu ne formează. Credința noastră trebuie încercată, așa cum spune apostolul Petru: „*pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Cristos*” (1 Petru 1:7). Harul care urmează este o binecuvântare care ne va face bine și nouă, dar și relației noastre cu Dumnezeu. În suferință mă formez, mă edific spiritual.

Indiferent de situația prin care trecem, mă rog ca Dumnezeu să ne ajute să-L cunoaștem tot mai bine, să putem să ne apropiem tot mai mult de El. Pandemia nu trebuie să ne îndepărteze de Dumnezeu. Dacă te-ai răcit, dacă te-ai îndepărtat, dacă n-ai mai deschis Scriptura, dacă nu ai fost în părtășie cu Biserica în condițiile de față, acum este momentul când trebuie să cauți să-L cunoști cu adevărat pe Dumnezeu, să te analizezi pe tine însuși: „*O, de ai fi rece, sau în clocot...*”. În baza acestei cercetări și evaluări personale urmează disciplinarea spirituală - nu mă îndepărtez, ci dimpotrivă, cresc, mă apropii de Dumnezeu, mă întăresc, obțin statornicie și putere în a-L urma pe Dumnezeu.

Dumnezeu poate să scoată ceva bun din ceva rău.

„*O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui și cât de neînțelese sunt căile Lui!*” (Romani 11:33). A Domnului să fie slava și acum și în vecii vecilor. Amin.

PETRICĂ KALBERER - TATĂL ORFANILOR

...căci am fost flămând și Mi-ați dat de mâncat...

Te tund, te fac frumos și îți dau un sandwich...

Dumnezeu ne-a dat harul sa fim o mână întinsă spre multe suflete aflate în nevoie. Luna viitoare se împlinesc 18 ani de când am început Misiunea pe stradă, cu hrană caldă la cei fără adăpost.

Binecuvântăm Numele Domnului și onorăm pe Dumnezeu pentru Harul revărsat în toți acești ani. Mulțumim tuturor celor ce v-ați implicat sau ați venit să slujiți pe stradă sau la bucătărie. Dumnezeu să vă răsplătească tuturor. Petrică Kalberer

Secretul Credinței

Creștine

Steven L. Pogue

Este oare posibil să-ți trăiești credința creștină? Să vă spun un secret: pe cont propriu, este într-adevăr imposibil. Atunci când încerci să-ți trăiești credința creștină prin propriile tale eforturi te asemeni cu un vapor așezat pe uscat, care evident nu se poate mișca din loc. Pentru ca acel vas să poată ajunge undeva, el trebuie așezat în apă. În mod similar, pentru a se bucura de viața sa de credință, creștinul trebuie să învețe cum să își așeze credința în Dumnezeu.

În timpul ultimei seri petrecute de Cristos cu ucenicii săi, El le-a spus că îi va părăsi, dar că ei nu vor fi lăsați singuri: „*Totuși, vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-l voi trimite*” (Ioan 16:7).

Îți poți trăi viața de credință cu îndrăzneală, datorită faptului că ți-a fost dăruit Duhul Sfânt. El nu este doar un ghid care îți oferă informații cu privire la drumul spre cer: El este Duhul lui Cristos, care a venit să locuiască în tine.

Duhul Sfânt este Dumnezeu, împreună cu Fiul și cu Tatăl. O mare parte din confuzia cu privire la Duhul Sfânt este dată de faptul că oamenii nu îl consideră drept Persoană. Dar El este Persoană și implicit are caracteristicile unei persoane. Mai mult, Duhul Sfânt este o Persoană divină, fapt care se reflectă în ceea ce El „*voiește*” și „*simte*”. Duhul Sfânt are toate atributele pe care le au Fiul și Tatăl. El este omnipotent (atotputernic), omniscient (atotcunoscător), imuabil (nu se schimbă) și etern. El este a treia Persoană a Sfintei Treimi.

Care este rolul Duhului Sfânt?

Duhul Sfânt are un rol important în viața fiecărui creștin. Duhul Sfânt te-a convins de faptul că ești păcătos și că ai nevoie de Cristos (Ioan 16:8-11). Biblia spune că fără ajutorul Duhului Sfânt oamenii privesc creștinismul ca fiind ceva prostesc: „*Fiindcă propovăduirea Crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării, dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu (1 Corinteni 1:18)*. S-ar putea ca oamenii din jurul tău să considere că legământul pe care tu l-ai făcut cu Isus Cristos este o nebunie. Tu nu vezi lucrurile astfel, pentru că Duhul Sfânt ți-a descoperit minunea unei vieți trăite în Cristos.

Duhul Sfânt ți-a dat o nouă viață. Isus a spus că ceea ce este născut din carne, este carne. Duhul Sfânt este cel care realizează nașterea spirituală: „*Ce este născut din carne, este carne și ce este născut din Duh este duh*” (Ioan 3:6). De asemenea, tot prin Duhul dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inima ta (Romani 5:5) și tot El mărturisește înăuntrul tău (îți dă asigurarea necesară) că tu ești un creștin: „*Însuși Duhul adevărește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu (Romani 8:16)*.”

Duhul Sfânt este Acela care te învață și totodată îți dăruiește și puterea de a trăi. El te călăuzește în adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. Îți descoperă adevărurile din Biblie, așa încât tu să le poți înțelege și aplica la viața ta: „*Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul, căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare. El Mă va proslăvi pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi*” (Ioan 16:13-14). El îți dă putere și eficiență spirituală, atunci când îți mărturisești altora credința. El mijlocește pentru tine înaintea Tatălui atunci când simți că nu știi ce și cum să te rogi (Romani 8:26-27).

Duhul Sfânt a fost trimis de Cristos pentru a-ți da puterea să trăiești viața de credință. Așa după cum a scris Apostolul Pavel, „*...Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi...*” (Romani 8:11).

Viața creștină poate fi trăită doar cu ajutorul Duhului Sfânt.

19 SEPTEMBRIE - BISERICILE BAPTISTE DIN AUSTRALIA S-AU ÎNTÂLNIT PE ZOOM

În seara zilei de sâmbătă, 19 Septembrie, la inițiativa Revistei Speranța, Bisericile Baptiste din Australia au avut o seară de părtășie prin Zoom.

Au fost momente emoționante când am putut să fim împreună după o perioadă așa de lungă, impusă de pandemia Covid 19.

Am avut fiecare un cuvânt de încurajare unul pentru altul; rugăciunile s-au îndreptat mai ales spre credincioșii din Melbourne, unde suntem încă izolați, aflându-ne la gradul patru de restricție. I-am mulțumit Domnului pentru protecția și promisiunile lui: - „Și iată că eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin” (Matei 28:19).

BISERICA PENTICOSTALĂ TABOR, MELBOURNE

Fotografii din Arhivă

ÎNCĂ O ȘANȘĂ

Păstor Mircea Cîmpeanu

Un lucru care ar trebui să ne ajute în închinarea noastră zilnică este să înțelegem că fiecăruia dintre noi Dumnezeu mereu ne mai dă o șansă de slujire. Într-o zi S-a oprit în locul meu și în locul fiecăruia și ne-a dat șansa de a ne întoarce la El din toată inima. Când Dumnezeu S-a atins de Apostolul Pavel, pe drumul Damascului, omul acesta a fost schimbat pentru totdeauna. Aceasta a fost o șansă pe care Pavel a căutat să o împlinească, ducând la bun sfârșit lucrarea pe care Dumnezeu i-a dat-o.

Aceeași șansă o avem și noi. Dumnezeu ne-a chemat din întunericul lumii acesteia la viață și ne-a dat bucuria de a-L sluji. Să nu uităm chemarea pe care ne-a făcut-o Dumnezeu, și chiar în această vreme de pandemie și în orice vreme, să nu obosim pe cale. Suntem în pandemie, suntem închiși în case, nu ne-am întâlnit la Biserică de luni de zile. Poate unii se simt obosiți în sufletul lor, dar nu trebuie să uităm ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi, dându-ne șansă după șansă din care să vedem dragostea lui Dumnezeu. Să-L slujim pe Domnul nostru chiar dacă suntem izolați, și, în primul rând să ne întărim sufletele noastre și să avem râvnă pentru Dumnezeu.

BISERICA PENTICOSTALĂ ROMÂNĂ SYDNEY

Îndemnuri, cuvinte de încurajare din partea fratelui Ruben Wagner către Biserică din Sydney. (Psalmul 90)

Bucuria noastră este că avem un Dumnezeu puternic și El are grijă de copiii lui. Înainte să se fi născut munții, înainte să se fi făcut pământul și lumea, Dumnezeu era veșnic.

Înainte de tot ceea ce ne confruntăm noi în fiecare zi, Îl avem pe Dumnezeu, care este deasupra încercărilor prin care trecem. Ceea ce avem noi de făcut este să ne pocăim și să-L arătăm tuturor pe Domnul Isus Cristos în viața noastră.

Deșteaptă-te,
creștine

Christina Dumă

*Deșteaptă-te creștine din somnul de păcate
În care te-adânciră atâtea noi căderi.
Acum ori niciodată ia-ți hainele pătate
Și pune-le la cruce să capeți izbăviri!*

*Ispita te pândește să-ți fure libertatea,
Să fii un rob al firii, împătimit și gol.
Ridică-te și luptă să frângi captivitatea
Ai fost chemat de Isus al mântuirii sol!*

*E timpul azi, creștine, să fii în bătălie.
Nu fi un dezertor în fața încercării.
Zdrobește umbra morții, nu sta în apatie.
Tu ești născut de Isus prin sângele salvării!*

*Trezește-te acuma, nu-i vreme de-așipire
Căci răul vrea să-ți frângă și aripa de zbor.
E-așa de scurtă clipa când Domnul, la răpire,
Va șterge orice urmă de jale și de dor.*

Uită-mă, Doamne

*Uită-mă, Doamne, în brațele Tale
Când ochii mi-s arși de suspine,
Când tot ce-am zidit, prefăcut e-n ruine
Uită-mă, Doamne, în Tine.*

*Uită-mă, Doamne, în rănile Tale
Când trupu-mi în patimi se frânge,
Când vorbele mele sunt pline de sânge;
Iartă-mă, Doamne, și-ajunge!*

*Uită-mă, Doamne, la sânu-Ți fierbinte
Când sufletu-mi rece se zbate,
Când inima-n mine spre Tine nu bate,
Strânge-mă, Doamne, aproape!*

Unde-i Dumnezeuul tău?

Elena Marin Alexe

*Unde-i Dumnezeuul tău?
M-a întrebat un om odată.
Spune-mi, ca să-L văd și eu,
Să nu-L caut viața toată.*

*L-am privit cu milă-n ochi,
Am alunecat prin gânduri.
I-am spus: eu îl văd mereu,
Îi scriu ode printre rânduri...!*

*Îl văd, deseori, în zori,
Printre razele de soare,
Dar și-n stelele făclii,
Ce-mi arată Ursa Mare.*

*Uneori îl văd în vânt,
În rafalele tăioase,
Chiar în picurii de ploaie,
Sau în zilele frumoase.*

*Oriunde-aș privi în jur,
Recunosc puterea-l mare,
De la firul subțirel,
Pân' la galbenul din floare.*

*Alb, în fulgi ca diamantul,
Ochii mei îl văd pe El,
Ah, mă prinde-un dor năvalnic,
Dor de țara mea, de cer.*

*Unde-L văd pe Dumnezeu?
Ce-aș putea să-ți mai spun, oare?
Nu am vreme îndeajuns,
Să răspund la întrebare.*

*Îl văd în creștinul bun,
În copilul ce-mi zâmbește,
Peste tot îl văd pe El,
Îl iubesc și mă iubește.*

*Dacă vrei să-L vezi și tu,
Caută în Cartea Sfântă.
El e Viață și-Adevăr,
Universul îl ascultă.*

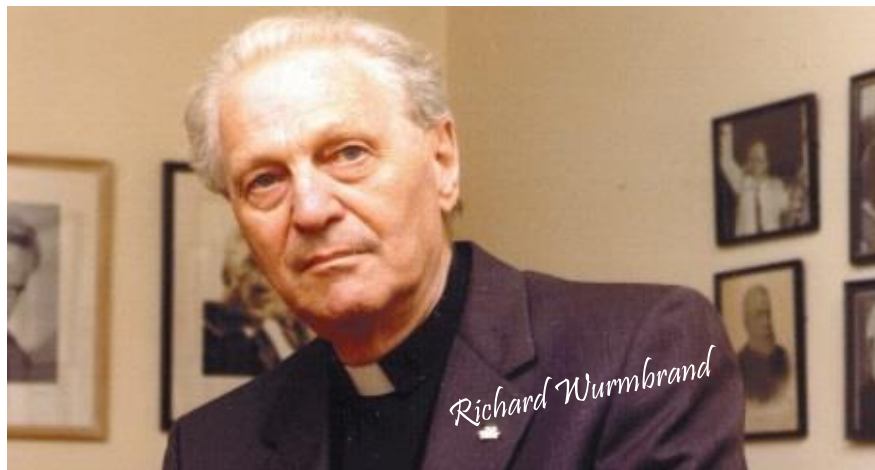
*Te vei bucura nespun,
Când îl vei cunoaște bine.
Le vei spune altora:
- L-am văzut, e-acum și-n mine!*

CU DUMNEZEU *în subterană*

Richard Wurmbrand (1909–2001)

Revista *Speranța* și-a propus să prezinte cititorilor secvențe din cartea „Cu Dumnezeu în subterană”, scrisă, ca mărturie, de Richard Wurmbrand.

(Reprodus cu permisiunea dată de către Mihai Wurmbrand la <https://misiuneacestinarichardwurmbrand.ro> - 23/09/'20)

Prefața (spicuiți)

Sunt un păstor luteran care a petrecut mai mult de paisprezece ani în diferite închisori din cauza credinței creștine. Anii petrecuți în închisoare nu mi s-au părut un timp prea lung, pentru că am descoperit, singur în celula mea, că dincolo de credință și dragoste, exista o desfătare reală în Dumnezeu: o stare de fericire dată de un extaz adânc și extraordinar, care nu seamănă cu nimic din lumea aceasta. De aceea, când am ieșit din închisoare eram ca și cum aș fi coborât de pe vârful unui munte de unde mă desfătasem privind peisajul plin de pace și frumusețe al ținuturilor din jur până la sute de kilometri distanță, iar acum mă întorceam la câmpie.

....
Prietenii m-au îndemnat să părăsesc țara și să vorbesc apoi celor din Vest în numele Bisericii subterane. Din afirmațiile făcute de anumiți lideri ai Bisericilor din Occident, era limpede că unii dintre ei nu cunoșteau, iar alții nu vroiau să cunoască adevărul despre persecuția religioasă practică de comuniști.

.....
Arhiepiscopul de Canterbury a venit în 1965 și a participat la o slujbă. Dr. Ramsey nu știa că cei prezenți

erau funcționari de stat sau agenți de securitate împreună cu soțiile lor; aceeași audiență era prezentă la toate ocaziile de acest fel. Au venit în vizită rabini și muftii, episcopi catolici și pastori baptiști. După ce se întorceau acasă, citeam comentariile pe care le publicau laudând libertatea de care se bucurau românii. Un teolog britanic a scris chiar și o carte în care a afirmat că Isus Cristos Însuși ar admira sistemul de organizare și conducere al penitenciarelor comuniste.

În același timp, eu mi-am pierdut autorizația de predicare. Am fost pus pe lista neagră și urmărit în mod constant. Continuam să predic din când în când prin casele prietenilor cărora nu le păsa de pericolul la care se expun, așa că nu am fost surprins când, la un oarecare timp după ce demaraseră negocieri secrete pentru plecarea mea în Vest, un străin m-a invitat la el acasă. Când am intrat, am observat că era singur.
„Vreau să-ți fac un serviciu”, mi-a spus. Mi-am dat seama că era un agent al Securității. „Un prieten de-al meu mi-a spus că au fost primiți dolarii ceruți pentru răscumpărarea dumatiale. Probabil

că vei dori să pleci cât se poate de repede. Prietenul meu este însă îngrijorat. Ești o persoană care spune ce gândește și abia ai ieșit din închisoare. Șefii sunt de părere că ar fi bine să mai fii ținut în țară un timp, sau măcar unul dintre membrii familiei dumatiale să rămână ca un garant al buneii dumatiale purtări. Desigur, permisiunea de a părăsi țara va fi necondiționată...”

Nu i-am promis nimic. Aveau dolarii și trebuia să le fie de ajuns.

Organizațiile creștine din Vest plătiseră ca preț de răscumpărare pentru mine 10.000 de dolari. Vânzarea cetățenilor devenise un mijloc de rotunjire a rezervelor valutare ale Republicii Populare. O glumă răspândită prin România acelor ani spunea că: „L-am vinde și pe prim-ministru dacă s-ar oferi cineva să-l cumpere”. Evreii erau vânduți Israelului cu 1.000 de dolari fiecare, membrii comunității germane erau vânduți Germaniei de Vest și armenii erau cumpărați de America. Oamenii de știință, medicii și profesorii costau în jur de 5.000 de dolari „bucată”.

După scurt timp, am fost convocat oficial la sediul central al Securității, unde ofițerul care m-a întâmpinat mi-a spus următoarele: „Pașaportul dumneavoastră este gata. Puteți pleca oricând doriți și oriunde doriți și puteți predica oricât doriți, dar vă atenționăm să nu vorbiți împotriva noastră. Rămâneți preocupat de Evanghelie sau altfel veți fi redus complet la tăcere. Putem oricând să plătim un ucigaș de profesie care va face treaba pentru 1.000 de dolari, sau putem să vă aducem înapoi, așa cum am făcut-o și cu alți trădători. Putem să vă distrugem reputația în Vest, punând la cale un scandal financiar sau sexual”. Apoi mi-a

spus că sunt liber. Aceasta a fost permisiunea „necondiționată” pe care am primit-o pentru a părăsi țara.

Am ajuns în Vest. Medicii m-au examinat și unul dintre ei mi-a spus: „Ești plin de găuri de parca ai fi o sită”. Nu putea crede că oasele mi s-au sudat și tuberculoza mi s-a vindecat fără o asistență medicală adecvată. „Nu mă întreba pe mine de tratamente necesare”, mi-a spus el. „Întreabă-L pe Cel care te-a ținut în viață și în Care eu nu cred”. Acesta a fost începutul noului meu pastorat pentru Biserica subterana. I-am întâlnit pe prietenii noștri din cadrul Misiunii Scandinave din Norvegia. În timpul unei predici pe care am ținut-o acolo, o femeie din primul rând a început să plângă. Mai târziu mi-a spus că citise cu mai mulți ani în urmă despre arestarea mea și de atunci se rugase continuu pentru mine.

„Astăzi am venit la Biserică și nu știam cine urma să predice”, m-a lămurit ea. „În timp ce ascultam, mi-am dat seama cine era vorbitorul și am izbucnit în lacrimi”. Am aflat abia atunci, în acele zile, câte mii de persoane se rugaseră pentru mine și continuau să se roage pentru cei aflați în închisorile comuniste. Copii pe care nu-i

întâlnisem niciodată mi-au scris: „Vă rugăm să veniți în orașul nostru; rugăciunile pe care le-am făcut pentru dumneavoastră au fost ascultate”.

În Bisericile și în universitățile de pe tot cuprinsul Europei, cât și din America, am descoperit cu mirare - deși oamenii erau adesea adânc mișcați de ceea ce le spuneam - că nu credeau să fie amenințați de un pericol real. „Comunismul ar lua aici oricum o formă diferită”, spuneau ei. „Comuniștii noștri sunt puțini și inofensivi”. Și noi credeam la fel odinioară în România, când partidul era la început și redus ca număr de membri și ca putere de influență. Lumea este plină de mici partide comuniste care stau în așteptare. Când un tigru este doar la vârsta unui pui, te poți juca liniștit cu el; când crește însă, te va devora. Am întâlnit lideri ai unor Biserici din Vest, care m-au avertizat că aș face mai bine să predic doar Evanghelia și să evit atacurile la adresa comunismului; acest sfat îl primisem și în București, de la agenții Securității. Eu consideram însă că răului trebuie să i se spună pe nume. Isus i-a făcut pe farisei „vipere” și tocmai din această cauză, nu din cauza Predicii de pe Munte, a ajuns să fie crucificat. Eu

denunț comunismul pentru că îi iubesc pe comuniști. Putem să urâm păcatul și să-l iubim pe păcătos în acest timp. Creștinii au datoria de a câștiga sufletele comuniștilor și, în cazul în care nu vor reuși, aceștia vor cucerii Vestul și vor deștrăduși creștinismul și din aceste locuri.

Conducătorii roșii sunt oameni nefericiți și pierduți spiritual, dar pot fi și ei mântuiți, iar modul lui Dumnezeu de a lucra este să trimită un om. Nu a coborât El Însuși pentru a-i scoate pe evrei din Egipt; l-a trimis pe Moise. La fel trebuie să-i cucerim și noi pe liderii comuniști pentru Dumnezeu, în fiecare domeniu în care activează: artistic, științific și politic. Câștigându-i pe cei care modelează mințile oamenilor din spatele Cortinei de Fier, îi veți câștiga pe cei asupra cărora își exercită ei conducerea și influența. Convertirea Svetlanei Stalin, singura fiică a marelui ucigaș în masă al creștinilor, un suflet care fusese crescut în cea mai rigidă disciplină comunistă, dovedește că există o armă mai bună decât bomba nucleară, ce poate fi folosită împotriva comunismului: dragostea Domnului Isus Cristos.

(va urma)

Nu trăi superficial (continuare de la pag. 3)

Păstor Dorel Brîndaș,

Roagă-te pentru cei nemântuiți, pentru cei care sunt slabi în credință, pentru cei care trăiesc în mod superficial viața de credință, roagă-te pentru ei. Folosește timpul acesta la maximum.

Putem profita de timpul acesta și, în Duh, să ne unim unii cu alții, să ne rugăm unii pentru ceilalți.

Apoi să nu ne lăsăm amărâți prea mult de lucrurile acestei lumi. Să nu ne lăsăm doborâți de situațiile prin care trecem zilnic. În viață sunt atât de multe lucruri pe care nu le putem controla, ne scapă din mână. Dar să nu uităm că totul este sub controlul lui Dumnezeu, binecuvântat să fie Dumnezeu nostru.

Dacă timpul totuși s-a scurtat, ar fi bine să luăm în considerare și o pregătire, cu multă seriozitate, pentru întâlnirea cu Mântuitorul nostru, când va veni să-și ia Biserica. Felul în care ne pregătim de aici, în viața pe care Dumnezeu ne-a dat-o, așa ne vom trăi și veșnicia: cu Domnul sau fără El.

Fie ca, prin Duhul Sfânt, prin prezența Lui în viețile noastre, să ne unim cu toții în tot ceea ce este bine, în rugăciune, în facere de bine, și să-L așteptăm cu bucurie pe Domnul nostru Isus Cristos.

SECRETUL UNEI VIEȚI FERICITE!

Sursa: Biserica Pentecostală Peniel Londra

Yanjel, proprietarul evreu al celei mai renumite brutării din Germania, spunea adesea:

„Știi de ce sunt azi în viață? Eram adolescent în Germania, când naziștii omorau pe evrei fără milă. Naziștii ne-au dus cu trenul la Auschwitz. În timpul nopții, în compartimente, era un frig de moarte. Ne-au lăsat zile întregi în vagoane, fără mâncare, fără pături cu care să ne încălzim. Ninge peste tot. Vântul rece ne îngheța obraji în fiecare secundă.

Eram sute de oameni în acele teribile nopți friguroase. Fără mâncare, fără apă, fără adăpost, fără pături. Ne îngheța sângele în vine.

Lângă mine era un bătrân evreu, iubit în orașul meu. Tremura tot și arăta îngrozitor. Mi-am așezat brațele în jurul lui, pentru a-l încălzi. L-am îmbrățișat puternic pentru a-i da puțină căldură. L-am frecat brațele, picioarele, fața, gâtul. L-am implorat să rămână în viață. L-am încurajat. Toată noaptea l-am încălzit în acest mod pe acest om. Eram eu însumi obosit și înghețat. Degetele îmi înțepeniseră, dar nu am încetat să-i masez trupul acestui bătrân pentru a-l încălzi.

Au trecut astfel multe ore.

În sfârșit, a venit dimineața, soarele a început să strălucească. M-am uitat în jurul meu să văd alți oameni.

Spre groaza mea, tot ce puteam să văd, erau niște trupuri înghețate. Tot ce puteam să aud, era o liniște de moarte. Noaptea geroasă îi omorâse pe toți. Ei muriseră de frig. Numai doi oameni supraviețuiseră: bătrânul și eu. Bătrânul supraviețuise pentru că îl ținusem încălzit iar eu supraviețuisem pentru că îl încălzisem.

Îmi permiți să-ți spun secretul supraviețuirii în această lume? Când tu încălzești inima altora, vei rămâne încălzit și tu. Când tu sprijini, încurajezi și îi inspiri pe alții, vei descoperi sprijin, încurajare și inspirație și în viața ta.

Dragi prieteni, acesta este secretul unei vieți fericite!”.

Neprihănire între dureroase Golgote

*Flămând și însetat în arșița vremii,
cu amintiri, în suflet, de răcoare,
când faptul serii tremură-n vecernii,
neprihănirea Ta mă doare.*

*Flămând și însetat de curăția
stropirii cu sfințite untdelemnuri
mă plec în rugă: pune-Ți Tu mantia
pe albe lemnuri.*

*Și fă din ele crucea mea, s-o duc,
neprihănire între dureroase Golgote,
să urc spre Tine, Doamne, să tot urc,
să ies din umanele grote.*

*În largul albastrului pune-mă steag
al unei îngerești biruinți.
Trecător peste al neprihănilor prag,
du-mă Tu între sfinți.*

*Flămând și însetat cum am fost până ieri,
azi mă sature cu trup și cu sânge.
Doamne, pâinea celei morți și-nvieri
în mine o frânge.*

*Ferice de flămânzi și însetați după rouă,
de cei ce sorb din cer neprihănire.
Vor fi săturați la izvorul ce-și plouă
susurul blând și subțire.*

Ionatan Piroșcă
1958 - 2010

Keep Moving Forward

Pastor Greg Laurie

“A final word: Be strong in the Lord and in His mighty power.” Ephesians 6:10

During a call-in segment of a radio program I was doing, a man asked: “Does there come a point in the Christian life where somehow you just don’t get tempted to think evil thoughts anymore?”.

“Yes, it’s funny you should ask that,” I told him, “because I just reached that point yesterday. It’s great.”

I was kidding, of course. In reality, this doesn’t ever happen in the life of a Christian. Some believers are surprised to discover that the Christian life is not a playground but a battleground. It isn’t easy being a Christian, because immediately we discover that we have an adversary, the Devil, who wants to bring us down. The spiritual battle is raging every single day.

As I have often said, the Christian life is a constant process of moving forward. And the moment we stop moving forward, we will start moving backward. We need to put our spiritual armour on. We need to suit up. As we are told in Ephesians 6, “Put on all of God’s armour so that you will be able to stand firm against all strategies of the devil. For we are not fighting against flesh-and-blood enemies, but against evil rulers and authorities of the unseen world, against mighty powers in this dark world, and against evil spirits in the heavenly places” (verses 11–12 NLT).

And you know what? This wrestling match won’t end until we are safe in the arms of Jesus. Wouldn’t it be great to think that as a Christian, you somehow could reach a plateau at a certain moment in your life where you would be above it all and no longer be vulnerable? This spiritual fight will rage on until the final day. So keep your armour on. Be aware and alert. And constantly move forward.

Escaping the Performance

Pastor Charles Stanley

A treadmill is one of the most effective tools for burning calories, despite the fact that the person exercising stays in the same place. Similarly, many workers worry and grope through each day, without actually making headway. Isn’t it ironic that in both pursuits, people must give great effort without really going anywhere?

So it is with people who try to work their way to righteousness. Many Christians grow stagnant in their faith because they expend tremendous energy trying to attain some lofty ideal of the “Christian experience”. They usually understand that grace is what saved them, but believe they must pay God back with good works in order to *remain saved*.

Have you become a modern-day Pharisee? Do you maintain a mental or psychological checklist to ensure that you do what you should and resist what you should not? Are you closer to living under the law than under God’s grace?

Sucul verde

Vă recomand o rețetă de bază pentru un suc verde, pentru dimineață, care poate să fie ajustat după gust, și de asemenea poate fi îmbunătățit cu o listă de ingrediente suplimentare, în funcție de ce doriți să obțineți - creșterea imunității, echilibrarea hormonilor, detoxifiere etc. Este o modalitate excelentă de a începe ziua.

Îată rețeta de bază:

- 2 pumni mari de spanac organic
 - 1/4 banană
 - 1/2 măr verde organic (dar se poate folosi orice tip aveți la îndemână)
 - suc de 1/2 lămâie organică
 - 1 cm bucată de ginger
 - 2 căni de apă filtrată sau apă de cocos
- Se amestecă toate împreună.

Îată câteva ajustări și ingrediente suplimentare, în funcție de ceea ce doriți să obțineți:

1. Dacă doriți ca sucul să fie puțin mai dulce, atunci adăugați 1/2 o banană
2. Încercați să adăugați câteva crenguțe de pătrunjel organic și 1/4 cană de castravete organic pentru o detoxifiere delicată
3. Puteți înlocui gingerul cu aceeași cantitate de rădăcină de tumeric proaspăt, pentru o imunitate suplimentară.
4. Apa de cocos poate ajuta la adăugarea de electroliți suplimentari în organism, ajutând la hidratare - care este deosebit de folositoare dimineața.
5. Adăugați o lingură de pudră de maca pentru o nutriție suplimentară, îmbunătățirea stării de spirit și a hormonilor.
6. Adăugați o lingură de collagen pudră pentru întărirea oaselor și a tenului.

Există multe rețete de suc verde, trebuie să alegeți cu răbdare. Motivul pentru care îmi place să folosesc aceste sucuri este că ingredientele sunt ușor de obținut pe tot parcursul anului - indiferent de sezon.

Sper să o încercați și să vedeți ce mod minunat este să vă începeți ziua.

Echilibrul dintre dulce, amar și acru este corect și este primitiv pentru stomac.

Tamara Vasilciuc, Biserica Tabor, Melbourne

Să aveți o zi binecuvântată de Dumnezeu.

Atunci când...

- Atunci când ești singur, îți dorești compania cuiva.*
 - Când ești în cuplu, îți lipsește libertatea.*
 - Când nu ai de muncă, îți dorești să lucrezi.*
 - Când muncești, îți dorești concediu.*
 - Ești tânăr, îți dorești să faci lucruri de adulți.*
 - Devii adult și vrei să faci lucrurile pe care le faci tinerii.*
 - Trăiești în țara ta și ți-ar plăcea să locuiești în străinătate.*
 - Ajunzi pe meleaguri străine și ți se face dor să te întorci.*
 - Ajungem în punctul în care ne concentrăm doar pe ce ne lipsește și nu pe ce avem.*
 - Ratăm prezentul și devenim nefericiți.*
 - Și asta doar pentru că nu știm să apreciem darurile lui Dumnezeu.*
- sursa: Roman Adriana Sandu/Facebook

Poveștile copilăriei

Maria Luca

Duminică la bunica

- Bunică... de ce îmbătrânesc oamenii?

Surprinsă de întrebarea fetei, bunica lasă cartea deoparte și tacticos își dă jos ochelarii de pe nas...

- Ce ai spus, Alexandra?

- De ce îmbătrânesc oamenii, bunică?

Da... azi este duminică și trebuia să se aștepte la o întrebare din partea nepoatei... doar era ziua când, stând împreună, Alexandra își îmbogățește bagajul de cunoștințe prin întrebări imposibile...

- De ce îmbătrânesc oamenii? Pentru că timpul trece și așa e legea firii ca oamenii să îmbătrânească!

- Dar timpul nu trece la fel pentru toți?

- Sigur că da!

- Atunci de ce sunt oameni tineri și oameni bătrâni? De ce sunt bebeluși și copii de școală dacă timpul e la fel pentru toți?

Uff... bunica încurcată își caută cuvintele:

- Timpul e la fel pentru toți, dar fiecare are un alt segment de timp în viața lui, de aceea sunt vârste diferite!

- Dar de ce oamenii nu rămân tineri? Eu vreau ca tu să fii tânără! Să nu te mai doară oasele, să poți vedea fără ochelari...

Se poate bunică?

- Nu se poate, Alexandra! Bunicii îmbătrânesc odată cu trecerea timpului, și tu vei crește mare tot odată cu trecerea timpului, și... poate atunci o să-ți poți răspunde singură la întrebări!

Cu ochii ațintiți pe geam, fetița părea că vede o lume pe care numai ea o putea înțelege.

- Știi bunică, eu uneori noaptea Îl visez pe Dumnezeu... E așa de frumos și așa de bun... Când va veni iar în visul meu, o să-L rog să schimbe timpul și toți oamenii să fie tineri și sănătoși, să nu mai fie ură și sărăcie... Oare crezi că mă va asculta, bunică?

Alexandra aștepta răspuns la întrebare, dar, privind spre bunica, a observat că ațipise... având capul ușor lăsat într-o parte, cu o șuviță scăpată de sub batic. Părea așa de mică și neajutorată...

Alexandra continuă în șoaptă:

- Și o să-L rog pe Dumnezeu să te țină cât mai mult în viață să-mi poți răspunde la întrebări așa cum numai tu știi să o faci!

Bunicuța Luca

Păstrează...

Costeche Ioanid

*Păstrează ochii fără vină,
o clipă nu-i lăsa furati.
Plutind pe valul greu de tină,
stă nufărul ca o lumină.
Păstrează ochii fără vină,
mereu pentru Isus curati.*

*Păstrează pentru El urechea,
să n-o lași pradă nimănui.
O șoptă, cea dintâi, strărechea,
a smuls din Paradis perechea.
Păstrează pentru El urechea
sfințită pentru glasul Lui.*

*Păstrează buzele curate,
potir de rugă și de cântări.
Fertfind un trup mai sfânt ca toate
Isus ne vrea ca nestemate.
Păstrează buzele curate
să-L poți primi cu sărutări.*

*Păstrează inima ascunsă,
să nu fii de săgeți răpus.
Sub parăza cea nepătrunsă,
sub stropi din coasta Lui străpunsă,
păstrează inima ascunsă
pentru Isus, pentru Isus!*